

З огляду на отримані в результаті дослідження дані, доведено роль гіперфункції яєчників як етіологічного фактора патологій шкіри у собак, а отже, гіперестрогенізм слід включити в диференціальну діагностику випадків симетричної алопеції.

УДК 636.22/.28:612.014.4:57.017.7

СТАН ЗАБРУДНЕННЯ КОРМІВ ТА ВОДИ У ЗАХІДНОМУ ДОНБАСІ

Шкваря М.М., кандидат ветеринарних наук, доцент, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, Дніпро, Україна

kdyht@i.ua

Анотація. Фактори техногенного забруднення, які „засмічують” довкілля, в тому числі і важкі метали, проявляють негативний вплив на продуктивні якості тварин і їх фізіолого-біохімічний стан.

Ключові слова: техногенне забруднення, важкі метали, тварини.

Актуальність проблеми. Фактори техногенного забруднення, які „засмічують” довкілля, в тому числі і важкі метали, проявляють негативний вплив на продуктивні якості тварин і їх фізіолого-біохімічний стан, спричиняють порушення обміну речовин та змінюють адаптаційні можливості організму до умов навколишнього середовища [1, 2, 3, 4**Ошибка!** **Источник ссылки не найден.**].

Результати досліджень. Згідно даних наших досліджень, які ми проводили в Петропавлівському районі, Дніпропетровської області (зона впливу промислових підприємств Західного Донбасу), у кормах, що використовуються для годівлі корів у господарстві АФ “Нібас”, наявна висока кількість свинцю, що перевищує або є на рівні верхньої межі МДР для свинцю (0,5 мг/кг) (табл. 1).

А саме, у соевій соломі його вміст становив $0,63 \pm 0,023$ мг/кг, еспарцетовому сінні – $0,55 \pm 0,0044$ мг/кг, кукурудзяному силосі – $0,45 \pm 0,014$ мг/кг, у соняшниковій макусі – $0,43 \pm 0,013$ мг/кг. Вміст згаданого вище елемента у пшеничній соломі, ячмінній дерті і ячмінній соломі не перевищував МДР для свинцю, натомість залишався на підвищеному рівні.

У кормах також було виявлено вміст важкого металу – кадмію. Зокрема, найвища його кількість, серед усіх досліджуваних кормів, знаходилася у еспарцетовому сінні ($0,07 \pm 0,02$ мг/кг) та соняшниковій макусі ($0,023 \pm 0,0004$ мг/кг).

Слід також відзначити, що у господарстві посіви еспарцету та сої були розміщені на полях обабіч автомагістралі Київ-Луганськ-Ізварино. Це могло викликати більше забруднення даних видів кормів саме свинцем, який надходить до навколишнього середовища із вихлопними газами в процесі згорання пального у двигунах автомобілів.

Таблиця 1. Вміст металів у кормах, мг/кг

	Мідь	Цинк	Кадмій	Свинець
МДР	30	50	0,5	0,5
Сіно еспарцету	1,08 ± 0,03	0,4 ± 0,02	0,07 ± 0,02	0,55 ± 0,0044
Дерть ячмінна	14,51 ± 0,153	4,49 ± 0,01	0,01451	0,304 ± 0,02
Силос кукурудзяний	12,2 ± 0,03	4,15 ± 0,014	0,01451	0,45 ± 0,014
Солома пшенична	8,48 ± 0,34	0,62 ± 0,085	0,01451	0,36 ± 0,03
Макуха соняшникова	17,24 ± 0,312	0,06 ± 0,008	0,023 ± 0,0004	0,43 ± 0,013
Солома сої	13,35 ± 0,23	1,7 ± 0,001	0,01451	0,63 ± 0,023
Солома ячменю	9,72 ± 0,0004	1,581 ± 0,06	0,01451	0,201 ± 0,004

Власне тому можна припустити, що саме від діяльності автомагістралі кормові культури отримують найбільшу кількість цього металу. Проте, забрудненість і інших кормів, зокрема кукурудзяного силосу, соломи ячменю, пшениці і сої, які вирощувалися на значній відстані від автомагістралі, залишались високими, що вказує на інші джерела забруднення, зокрема, від промислових підприємств Західного Донбасу, у тому числі шахт.

Поряд із вивченням накопичення важких металів у кормах для корів, ми дослідили і стан забрудненості води у р. Самара на ділянці водонапування корів у пасовищний період та води із артезіанської свердловини, якою напувають тварин у господарстві в зимовий період (табл. 2). Вміст свинцю у зразках води річки Самара встановили на рівні $0,054 \pm 0,001$ мг/л, тобто перевищував межу МДР. Його вміст на 10,8 % був більшим у порівнянні з допустимою нормою. У зразках із артезіанської води вміст цього металу знаходився у межах допустимих концентрацій. У досліджених зразках води з річки Самара та артезіанської свердловини вміст міді, цинку і кадмію (табл. 2) не перевищував МДР для цих металів.

Таблиця 2. Вміст металів у воді, мг/л

	Мідь	Цинк	Кадмій	Свинець
МДР	0,5	24	0,05	0,05
Вода р. Самара	0,20 ± 0,003	1,71 ± 0,01	0,021 ± 0,0024	0,054 ± 0,001
Артезіанська вода	0,23 ± 0,007	0,24 ± 0,015	0,00145	0,022 ± 0,001

Отже, на основі проведених досліджень можна зробити висновок, що вміст свинцю в кормах і воді з раціону великої рогатої худоби був вищий допустимих концентрацій. Такий вміст цього елемента в системі «рослина-тварина-людина» небезпечний і може спричинити

при постійному надходженні в організм інтоксикацію корів та забруднення продукції від них.

УДК: 619:617:616.28 :636.7

ОПЕРАТИВНИЙ ТА КОНСЕРВАТИВНІ МЕТОДИ ЛІКУВАННЯ ГНІЙНИХ ОТИТІВ У КІШОК

Самойлюк В.В., Шульга Є.О., *Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро*

Вступ. Проблема отитів займає одне з основних місць серед патологій у дрібних тварин. Препарати які застосовуються для лікування гнійних отитів у кішок, не завжди дають позитивний ефект. Можливо це пов'язано з швидкою адаптацією мікрофлори до антибактеріальних препаратів. У зв'язку з цим, під час лікування отиту слід враховувати необхідність підвищення резистентності організму, боротьбу з інфекцією, стимуляцію регенеративних процесів.

Хронічні запальні процеси у вухній раковині викликають такі зміни в тканинах, які можнавилікувати лише з застосуванням комплексу препаратів, що володіють широкою протимікробною, протизапальною, десенсибілізуючою, стимулюючою дією. В запущених випадкахвилікувати такі хронічні запальні процеси надзвичайно важко.

В теперішній час запропоновано багато методів лікування отитів, проте вони досить часто малоефективні і не дають позитивного ефекту. У зв'язку з цим, альтернативою консервативним методам у випадках отитів, що важко піддаються лікуванню у кішок міг би стати хірургічний метод, який полягає у видаленні слухового проходу.

Мета – визначити ефективність видалення слухового проходу у кішок під час лікування гнійних отитів.

Матеріал і методи досліджень. Матеріалом для досліджень слугували кішки різних вікових груп. З кожного вуха у хворих кішок робили змиви для проведення бактеріологічного дослідження ексудату з слухового проходу на предмет виділення культур мікроорганізмів та визначення чутливості до антибіотиків.

В дослідні та контрольну групу були відібрані кішки яким був поставлений діагноз – середній гнійний отит. Тварин розділили на 4 групи по 4 голови в кожній - 3 дослідні і одну контрольну. В першій дослідній групі лікування здійснювали за наступною схемою. Амоксицилін - по 0,5 мл 1 раз в 48 годин три ін'єкції підшкірно. Левомекол - краплі вухні по 3 – 4 краплі в кожне вуха три рази на день 7 днів підряд.

У другій дослідній групі для лікування середнього гнійного отиту крім вухних крапель левомекол, що застосовували за тією ж схемою використовували антибіотик цефазолін на 0,5 г препарату 5 мл 0,5% новокаїну. Препарат вводили внутрішньом'язево по 1 мл двічі на день 7 днів підряд.

В третій дослідній групі проводили хірургічне видалення зовнішнього слухового проходу. Операцію проводили під загальною анестезією за наступною методикою. Величину кута між горизонтальним і вертикальним каналами визначали введенням двох дужок затискача в зовнішній слуховий прохід. Паралельні розрізи на шкірі здійснювали на відстані один сантиметр один від одного вигинаючись вперед і потім вентрально до рівня один сантиметр нижче горизонтального каналу. Ці розрізи закругляли так, щоб вони зустрілися. Відпрепаровану шкіру піднімали, а м'які тканини прибирали для доступу до хрящового каналу. Після цього здійснювали препарування хряща слухового проходу. Канал